

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางมดวิทยา "สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์" ระหว่างการสอน
ด้วยวิธีKWL-Plusและวิธีการสอนแบบปกติ

The Comparison between KWL- Plus and Ordinary Teaching On Main Idea
Reading Abilities of Student in Grade Ten Bangmodwittaya School

จิราวรรณ ไชยปัญญา^{1*} และ เคนดาว ชลวิทย์^{*2}

¹สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Jirawan Chaipanya^{1*} and Dendow Chollawit^{2*}

E-mail: Jirawan.C@hotmail.com¹, ajandendow@hotmail.com²

¹Department of Teaching Thai, Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand.

*Corresponding author

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนด้วยวิธี KWL- Plus และวิธีการสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธี KWL-Plus (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 80 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้มาจากการนำคะแนนสอบกลางภาคของนักเรียนทุกห้องในภาคเรียนที่ 2 มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA เพื่อหาห้องที่มีผลคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลากเพื่อให้ได้กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธี KWL-Plus จำนวน 40 คน กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบปกติจำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้คือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้KWL-Plus 2.แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 3.แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า (t-test) แบบ Dependent Samples และแบบ Independent Samples

ผลวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การสอนด้วยวิธี KWL-Plus; วิธีการสอนแบบปกติ; ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

Abstract

The research has objectives (1) to compare main Idea reading abilities of students in grade ten learned with KWL-Plus and Ordinary teaching (2) to compare main Idea reading abilities of students in grade ten between pre-learning and post-learning with KWL-Plus. (3) to compare main Idea reading abilities of students in grade ten between pre-learning and post-learning with Ordinary teaching. The population is grade ten at Bangmod Wittaya School 2nd semester, academic year 2018. The sample used in this experiment was derived from midterm exam scores of all students in the 2nd semester. Analysis with ANOVA statistics to find rooms with not different scores. After that, the researcher therefore conducted a simple random sampling method in order to obtain the experimental group that received the KWL-Plus learning method for 40 people. The control group received learning management by Ordinary teaching methods. 40 people. The research instrument were quadripartite: (1) lesson plans KWL-Plus (2) lesson plans Ordinary teaching (3) a form used to test main Idea reading abilities. Using techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed the data collected in terms of mean and standard deviation. The researcher also employed the dependent samples and independent samples t-test techniques.

The results were as follows:

1. Main idea reading abilities of students in grade ten being learned with KWL-Plus are higher comparing with ordinary teaching with statistical significant at .05

2. Main idea reading abilities of students in grade ten post-learning in KWL-Plus are higher than pre- learning with statistical significant at .05

3. Main idea reading abilities of students in grade ten post-learning in Ordinary Teaching are higher than pre- learning with statistical significant at .05

Keyword: KWL- Plus; Ordinary Teaching; Main idea reading ability

บทนำ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นความสามารถทางภาษาอย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้เราสามารถรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำและครอบคลุมในทุกประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ จำปาเงิน (2548, หน้า 93-94) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า หรือหลาย ๆ ย่อหน้าได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการ (2551) จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเกี่ยวกับทักษะการอ่านไว้ใน สาระที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน และเมื่อนักเรียนเรียนจบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ตามที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ในตัวชี้วัด ม.4-6/7 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงานได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการอ่านในลักษณะนี้จะต้องอาศัยทักษะการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐาน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านที่ดี นักเรียนจึงจำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิด ความชำนาญเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่ตัวชี้วัดได้กำหนดไว้ ก่อนที่นักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการอ่านในระดับที่สูงขึ้นไป

จากสภาพการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปลัมภ” เป็นนักเรียนที่อาศัยอยู่ในบริบทหรือสภาพแวดล้อมของครอบครัวที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ จึงขาดการส่งเสริมทางด้านการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการอ่านและไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะในด้านนี้ จึงเป็นเหตุให้นักเรียนไม่มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่ดีเท่าที่ควร สังเกตได้จากพฤติกรรมในห้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน นักเรียนยังไม่สามารถบอกได้ว่าเมื่ออ่านเรื่องหนึ่ง ๆ จบลงสิ่งใดคือใจความสำคัญ สิ่งใดคือพลความ จึงพบว่านักเรียนส่วนใหญ่จับประเด็นที่เป็นใจความสำคัญไม่ได้ หรือทำได้ยังไม่ดีนัก เมื่อต้องนำสิ่งที่อ่านมาพูดหรือเขียนอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจ ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่จะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนได้ จะต้องเน้นให้นักเรียนสามารถอ่านเพื่อค้นหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้และเก็บประเด็นได้อย่างครบถ้วนผ่านประเภทของบทอ่านที่หลากหลายและวิธีการสอนที่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการนำวิธีการสอน KWL - Plus มาทดลองใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนด้วยวิธี KWL- Plus และวิธีการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธี KWL-Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปลั้มภ” ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 240 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปลั้มภ” ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้อง รวม 80 คน ซึ่งได้มาจากการนำผลคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของนักเรียนทุกห้อง มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ANOVA เพื่อหาห้องที่มีผลคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นจึงใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเพื่อให้ได้กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus จำนวน 40 คน กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 40 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ	การสอนด้วยวิธี KWL-Plus และวิธีการสอนแบบปกติ
ตัวแปรตาม	ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่สูงขึ้น
2. ครูได้เรียนรู้แนวทางที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ความหมายของการอ่าน

สนิท ตั้งทวี (2528, หน้า 111) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิดแล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์ (2534, หน้า 8) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรับรู้ว่าคุณเขียนได้ส่งสารอะไรมายังผู้อ่าน ทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความหมาย ความสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ว่าผู้เขียนตั้งใจจะแสดงความคิดอย่างไร มีความหมายว่าอะไร เกี่ยวข้องถึงอะไรบ้าง ลำดับขั้นของการอ่านจะเริ่มต้นตั้งแต่การทำความเข้าใจในถ้อยคำแต่ละคำ กลุ่มคำแต่ละกลุ่มและเรื่องราวแต่ละเรื่องราวที่เรียงรายต่อเนื่องกันอยู่ในย่อหน้าหนึ่งหรือในตอนหนึ่งหรือในเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจไปที่ละตอนเป็นลำดับ

พองจันทร์ สุขยิ่ง (2553, หน้า 7) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาในรูปของความคิดและความเข้าใจ ซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายของตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ แล้วสามารถนำความคิดเหล่านั้นไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์กับผู้อ่านต่อไป ซึ่งการอ่านไม่ใช่แต่เพียงอ่านสะกดตัวถูกและรู้เท่าที่อ่านเท่านั้น หากยังต้องสามารถวินิจฉัย พิสูจน์พิจารณาความหมายที่ได้จากการอ่านนั้นได้อย่างลึกซึ้งและแตกฉานในข้อคิดที่อ่าน เกิดความคิดสร้างสรรค์และสามารถนำความคิดจากการอ่านนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

จากความหมายของการอ่านข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การอ่านคือ ความสามารถในการรับรู้ แปลความหมายและทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ ทั้งด้านความรู้ ความคิดได้อย่างลึกซึ้ง สร้างสรรค์แล้วนำความคิดเหล่านั้นไปใช้ให้ถูกต้องและเกิดประโยชน์

ความหมายของการอ่านจับใจความ

แววมยุรา เหมือนนิล (2553, หน้า 12) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร

สมบัติ จำปาเงิน (2548, หน้า 93-94) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า หรือหลาย ๆ ย่อหน้าได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ ใจความสำคัญ ได้แก่ ข้อความที่ทำหน้าที่ครอบคลุมใจความข้ออื่น ๆ ในตอนนั้น ๆ ไว้หมด ข้อความที่เหลือเป็นเพียงรายละเอียดหรือส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น

ศศิธร ธัญลักษณ์านนท์ (2542, หน้า 236) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ เป็นการสรุปใจความสำคัญหรือ ข้อความที่สำคัญ ด้วยการจดบันทึกย่อ หรือจดจำไว้ในสมอง หรือด้วยวิธีการขีดเส้นใต้หนังสือที่ใจความสำคัญที่ผู้อ่านได้รับอาจมีลักษณะตามแต่จะต้องการ เช่น เป็นสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง เป็นความรู้หรือข้อมูลที่ผู้อ่านสนใจ เป็นความคิดหรือทัศนะของผู้เขียนหรือจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง

จากการที่มีผู้ให้ความหมายของการจับใจความข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การมุ่งค้นหาสาระหรือประเด็นสำคัญของแต่ละย่อหน้าหรือหลาย ๆ ย่อหน้าได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำตามที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ

ความสามารถในการอ่านจับใจความ

สุชาติ พงษ์พานิช (2550, หน้า 7-8) กล่าวว่า ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถที่จะรับรู้ มีความสามารถที่จะสร้างมโนภาพ มีความคิดในด้านรูปธรรมและนามธรรม รู้จักเลือกสรร รวบรวม สรุปและวิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้ ถ้าผู้อ่านมีมโนภาพเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านมากเพียงใดก็จะเข้าใจสิ่งที่อ่านมากขึ้นเพียงนั้น

วิธีสอน KWL-Plus

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2560, หน้า 209) ได้สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ไว้ดังนี้

1. ชั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ครูจะให้ ผู้เรียนอ่านรายละเอียด เรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่อง เพื่อจะถามคำถามว่ารู้อะไร จากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนระดมสมอง หาคำตอบ หรือให้ระบุคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง คำ ความคิดรวบยอดที่ระบุ
2. ชั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากคำต่าง ๆ ที่ระบุในชั้น K โดยให้นักเรียน ตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจ ใฝ่รู้ของนักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตาราง ตรงช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบข้อเท็จจริงที่ได้จาก การอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มและมีการตอบโดยกลุ่ม
3. ชั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงใน ตารางตรงช่อง 2 ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ
4. ชั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่าน ทบทวนจาก ชั้น K เพื่อจะได้ จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผัง ความคิด และโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อย เพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก
5. ชั้น L3 ชั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิด เพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

วิธีการสอนแบบปกติ

ชัยสิทธิ์ อธิเกียรติ (2555, หน้า 49) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย สามารถสรุปได้ว่า วิธีนี้เป็นวิธีที่ครูใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ให้แก่นักเรียนโดยนักเรียนอาจจดบันทึกหรือซักถามได้เมื่อครูเปิดโอกาสให้ซักถาม ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนมีดังนี้

1. ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ ครูศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้และประสบการณ์ของครู นำมากำหนดขอบเขตเนื้อหาและจัดลำดับขั้นการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและเวลา

2. ขั้นที่ 2 บรรยาย

- ขั้นนำ เป็นขั้นของการเตรียมความพร้อมก่อนเรียนซึ่งครูอาจใช้เทคนิคต่าง ๆ ร่วมด้วย เช่น การตั้งคำถาม ทบทวนความรู้เดิม ให้ความสนใจ พูดคุยซักถาม
- ขั้นอธิบาย เป็นขั้นที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการบอกขอบข่ายเนื้อหา จุดประสงค์ในการเรียน จากนั้นจึงอธิบายเนื้อหาตามลำดับขั้นให้ชัดเจน
- ขั้นสรุป เป็นการสรุปสาระสำคัญและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

3. ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินผล

ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผล ซึ่งในขั้นนี้อาจใช้แบบทดสอบในการประเมินผลได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550) ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความนิทานอยู่ในระดับสูงและมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความ บทร้อยกรองอยู่ในระดับปานกลาง

ลักขณา แสงขาว (2553) ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ KWL-Plus ร่วมกับการทำโครงการโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบ KWL-Plus ร่วมกับการทำโครงการ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบ KWL-Plus ร่วมกับการทำโครงการ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus กับการสอนอ่านแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557) ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน

จිරนนท์ พูลสวัสดิ์ (2554) ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนอ่าน ด้วยวิธี KWL – PLUS ผลวิจัยพบว่า

1. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนอ่านด้วยวิธี KWL - PLUS อยู่ในระดับดี

2. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนอ่านด้วยวิธี KWL-PLUS สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ (randomized control group pre-test post-test design) กลุ่มทดลองคือ กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธี KWL-Plus กลุ่มควบคุมคือ กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 240 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้อง รวม 80 คน

3. ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการนำผลคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของนักเรียนทุกห้อง มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ANOVA เพื่อหาห้องที่มีผลคะแนนไม่แตกต่างกันพบว่าจำนวน 3 ห้องที่ผลคะแนนไม่แตกต่างกัน ได้แก่ (1) ห้องม.4/2 และห้องม.4/3 (2) ห้องม.4/2และห้องม.4/4 (3) ห้องม.4/2และห้องม.4/5 จากนั้นจึงใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเพื่อให้ได้คู่เปรียบเทียบ ได้แก่ ห้องม.4/2และห้องม.4/3 จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ได้กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นม.4/3 จำนวน 40 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus กลุ่มควบคุมได้แก่ นักเรียนชั้นม.4/2 จำนวน 40 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้KWL-Plus โดยศึกษาขั้นตอนKWL-Plus ตามขั้นตอนการสอนของ วัชร่า เล่าเรียนดี จากหนังสือกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษา สำหรับศตวรรษที่ 21 (2560) สำหรับกลุ่มทดลองจำนวน 8 แผน

2. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบปกติ ตามขั้นตอนการสอนของซันด์ซีย์ อธิเกียรติ จากหนังสือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย (2557) สำหรับกลุ่มควบคุมจำนวน 8 แผน

3. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้KWL-Plus ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง ผลปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 และมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับ 5

4. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบปกติให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง ผลปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบปกติ มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ มีค่า IOC เท่ากับ 1 และมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับ 5

5. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธีไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงปรับแก้ตามความเหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง

6. สร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ แบบปรนัยจำนวน 30 ข้อ 4 ตัวเลือก เพื่อใช้วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีวิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือดังนี้ นำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยข้อใดตอบถูกจะได้ 1 คะแนน หากข้อใดตอบผิดหรือไม่ตอบจะได้ 0 คะแนน จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าความยาก (p) ผลปรากฏว่า ค่าความยากของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญทั้งฉบับมีค่าตั้งแต่ 0.25-0.7 ค่าความยากค่าอำนาจจำแนก (r) ผลปรากฏว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญทั้งฉบับมีค่าตั้งแต่ 0.25-0.75 และค่าความเที่ยงของแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.98

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญตามวิธีKWL-Plus กับกลุ่มทดลองและจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุม โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มละ 8 แผน

2. ผู้วิจัยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังการทดลอง (Post-test) แบบปรนัยจำนวน 30 ข้อ 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบวัดฉบับเดียวกันกับฉบับที่ใช้วัดก่อนการทดลอง (Pre-test) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ระยะเวลาในการทำแบบวัด 60 นาที

3. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการวัดก่อนการทดลอง (Pre-test) และหลังการทดลอง (Post-test) ของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS version 16 ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (independent sample t - test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent sample t - test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
3. ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent sample t - test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

ตาราง 1 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังการจัดการเรียนรู้ระหว่างวิธี KWL-Plus และวิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ				
	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	40	22.45	2.87	4.482	0.000
กลุ่มควบคุม	40	19.50	3.01		

*p < .05

ข้อมูลจากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 22.45 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 19.50

ตาราง 2 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus

กลุ่มทดลอง	ค่าสถิติ				
	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนทดลอง	40	14.82	3.500	-22.741	0.000
หลังทดลอง	40	22.45	2.873		

*p < .05

ข้อมูลจากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 14.82 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 22.45

ตาราง 3 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่มควบคุม	ค่าสถิติ				
	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนทดลอง	40	13.40	2.994	-16.563	0.000
หลังทดลอง	40	19.50	3.013		

*p < .05

ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 13.40 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 19.50

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางมดวิทยา "สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์" ระหว่างการสอนด้วยวิธี KWL-Plus และวิธีการสอนแบบปกติ ปรากฏว่า ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ กล่าวคือ ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของแต่ละกลุ่มหลังเรียนสูงขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญในการอภิปรายดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL-Plus มีผลต่อความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การสอนอ่านจับใจความสำคัญด้วยวิธี KWL-Plus มีส่วนช่วยให้ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญเพิ่มขึ้นได้ อาจเป็นผลมาจาก วิธี KWL-Plus มีลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนต่อเนื่องกันไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2547, หน้า 83 - 84) ที่ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนเป็นการทำงานประสานกันระหว่างการมองเห็น การได้ยิน และ การแปลความของ

สมอง ดังนั้น การอ่านที่จะได้ผลจำเป็นต้องมีลำดับการคิดตั้งแต่เบื้องต้นจนกระทั่งถึงขั้นสูงสุด ซึ่งวิธี KWL-Plus สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนได้จริงจากขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ขั้น K เป็นขั้นที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจจากชื่อเรื่องหรือคำสำคัญ หากนักเรียนมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ นักเรียนก็จะสามารถเขียนรายละเอียดที่เขาทราบเกี่ยวกับเรื่องไว้ล่วงหน้าได้ แต่หากนักเรียนไม่มีความรู้มาก่อนนักเรียนก็จะรู้สึกว่เรื่องนี้จะมีอะไรที่น่าสนใจหรือน่าจะให้ความรู้อะไรกับเขาได้บ้าง รวมไปถึงการตั้งคำถามที่เขาควรจะรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด

ขั้น W เป็นขั้นที่ต่อเนื่องมาจากขั้น K หากนักเรียนได้รับการสร้างความสนใจมาแล้วจาก ขั้น K จะทำให้เขาสนใจที่จะเรียนรู้ว่าหากเขาารู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วข้อมูลที่เขากำลังจะอ่านนี้จะมีอะไรเปลี่ยนแปลงหรือแตกต่างไปจากเดิมที่เคยรู้มาหรือไม่ แต่หากเป็นนักเรียนที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านมาก่อนในขั้นนี้ นักเรียนก็จะตั้งคำถามเพื่อค้นหาคำตอบเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองอยากรู้ทำให้การอ่านของนักเรียนมีความหมายมากยิ่งขึ้นเมื่อถึงเวลาที่นักเรียนเริ่มลงมืออ่าน เพราะนอกจากนักเรียนจะอ่านเพื่อค้นหาใจความสำคัญแล้วนักเรียนยังอ่านเพื่อที่จะหาคำตอบของคำถามที่ตนเองต้องการรู้อีกด้วย

ขั้น L เป็นขั้นที่นักเรียนจะตอบคำถามได้ว่าหลังจากการอ่านเขาสามารถตอบคำถามที่ตนเองใคร่รู้ได้ครบถ้วนหรือไม่ จะเห็นได้ว่าในทุกขั้นตอนนักเรียนมีการตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบอยู่ตลอดเวลาและเขียนบันทึกควบคุมไปด้วย ทำให้นักเรียนได้คิดทบทวนในคำถามและไม่หลุดไปจากประเด็นสำคัญที่ตนเองต้องการทราบแต่นั้นก็ยังคงเป็นความรู้ในขั้นตอนย่อย ๆ ที่นักเรียนอาจจะยังไม่เห็นภาพรวมทั้งหมดของเรื่อง จึงต้องมีการเขียนแผนภาพในขั้น Plus

ขั้น Plus จึงเป็นขั้นตอนในการเขียนแผนภาพเพื่อสรุปความคิดรวบยอดจากเรื่องที่อ่านในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของเรื่องได้ดีและจดจำประเด็นสำคัญได้อย่างแม่นยำ

2. การจัดการเรียนรู้ตามวิธี KWL-Plus ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธี KWL-Plus เป็นวิธีที่นักเรียนไม่รู้จักมาก่อนทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้เพราะวิธีนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก ทำให้นักเรียนมีอิสระทางความคิดในการตั้งคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ตนเองอยากรู้ เมื่อนักเรียนให้ความสนใจต่อวิธีดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนเปิดใจที่จะเรียนรู้ไปที่ละขั้นตอนโดยมีครูคอย ให้คำแนะนำ ซึ่งในระยะแรกที่นักเรียนยังไม่คุ้นชินกับวิธีการดังกล่าวก็มักจะสอบถามครูผู้สอนถึงสิ่งที่เขากำลังทำในแต่ละขั้นว่าถูกต้องหรือไม่ เมื่อนักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองแล้วนักเรียนก็จะเกิดความอยากรู้อยากลอง โดยการฝึกฝนด้วยวิธีดังกล่าวกับบทอ่านประเภทอื่น ๆ ที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ตลอดระยะเวลาที่ทำการทดลอง การที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจึงทำให้นักเรียนจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ยาวนานและคงทน ผนวกกับการได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจึงทำให้นักเรียนเกิดทักษะและส่งผลให้คะแนน

ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้เหตุผลที่ทำให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอาจเป็นเพราะก่อนเรียนนักเรียนไม่ได้ถูกฝึกฝนด้วยวิธีใหม่แต่ใช้ความสามารถตามแบบที่ตนมี ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียนต่ำกว่าหลังเรียน

3. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติคือ การสอนตามคู่มือครูที่ครูโดยส่วนมากใช้กันในชั้นเรียน ซึ่งมีขั้นตอนด้วยกัน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป และจากการวิจัยในครั้งนี้จะเห็นได้ว่าการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติก็สามารถทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความเพิ่มขึ้นได้เมื่อเทียบกับพัฒนาการจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตกันภายในกลุ่ม ซึ่งสาเหตุที่การสอนด้วยวิธีปกติสามารถทำให้ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงขั้นนั้นอาจเป็นเพราะนักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและได้รับคำแนะนำจากครูผ่านกิจกรรมในแต่ละชั่วโมงทำให้นักเรียนนำคำแนะนำต่าง ๆ เหล่านั้นไปแก้ไขและใช้ในการอ่านจับใจความในชั่วโมงถัดไปหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ นักเรียนมีความคุ้นเคยกับขั้นตอนของการสอนตามวิธีการสอนแบบปกติ จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วประกอบกับการได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นและครู จึงทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนขึ้นมาได้แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าวิธีการสอนแบบปกติจะสามารถทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแต่ก็ยังน้อยกว่าวิธี KWL-Plus อาจเป็นเพราะช่วงวัยของนักเรียนที่ค่อนข้างโตแล้วอาจจะให้ความสนใจกับความแปลกใหม่ของวิธีการที่ทำทลายความสามารถมากกว่าก็เป็นได้ เพราะการอ่านจับใจความนักเรียนส่วนใหญ่เคยเรียนมาแล้วเกือบทุกช่วงชั้นแต่ยังมีพัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญไม่เท่าที่ควร ต่อเมื่อได้ลองใช้วิธีการใหม่ ๆ กลับพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่ดีขึ้นได้มากกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนรู้ตามวิธี KWL-Plus มีดังนี้

1.1 ครูควรจัดการเรียนรู้โดยอธิบายอย่างละเอียดและให้นักเรียนสังเกตขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ จากครูก่อนในคาบแรก จากนั้นในคาบถัดไปจึงค่อยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มโดยมีครูคอยให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ แล้วจึงให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคล โดยครูอาจทำเฉลยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถย้อนกลับมาตรวจสอบความถูกต้องได้ในกรณีที่นักเรียนบางคนทำไม่ทันในคาบที่เรียน

1.2 ครูควรสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ให้เป็นบรรยากาศของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยให้คำแนะนำในเชิงบวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนและสามารถนำคำแนะนำกลับไปพัฒนาตนเองได้

1.3 ควรเพิ่มประเภทบทอ่านให้หลากหลายและเพิ่มจำนวนครั้งในการสอนอ่านจับใจความสำคัญให้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้นักเรียนจะได้มีโอกาสในการฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีKWL-Plus ไปใช้ในการสอนอ่านในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีKWL-Plus ไปใช้ในการสอนอ่านประเภทอื่น ๆ เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ชัยชัย อธิเกียรติ. (2555). **การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จรรย์นันท พูลสวัสดิ์. (2554). **การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น**

ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงจากการสอนด้วยวิธี

KWL PLUS. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตมหาบัณฑิต. กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น**

มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการ

สอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL- PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พองจันทร์ สุขยิ่งและคณะ. (2553). **ศิลปะการอ่านอย่างมีอาชีพ**. กรุงเทพฯ: ปันจู้.

รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). **การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน**

ชั้นประถมศึกษาปีที่6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ลักขณา แสงขาว. (2552). **ผลการใช้วิธีสอนอ่านแบบ KWL-Plus ร่วมกับการทำโครงการโดยใช้**

แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและเขียนเชิงสร้างสรรค์

ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- วัชรรา เล่าเรียนดีและคณะ. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. นครปฐม: เพชรเกษมพรินต์ติ้ง กรุ๊ป.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2553). การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น ชมรมเด็ก.
- ศศิธร ัญญลักษณ์านนท์. (2542). ภาษาเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ: เจริญเวฟเอ็ดดูเคชั่น.
- สนิท ตั้งทวี. (2528). ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- สมบัติ จำปาเงิน. (2548). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์. (2534). การอ่านทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- สุชาติ พงษ์พานิช. (2550). การอ่านเพื่อพัฒนาตน. นครสวรรค์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2547). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

